

Arrest

nr. 118 779 van 12 februari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 2 december 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 november 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 december 2013 met refertenummer REGUL X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 24 januari 2014.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. MASSAER, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat haar asielrelaas ongeloofwaardig is, en er actueel voor

burgers in Nepal geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoekster toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter geheel in gebreke blijft. Zij beperkt zich immers louter tot het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het formuleren van algemene beweringen, het verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie in Nepal, en het op algemene wijze tegenspreken van de vaststellingen/conclusie van de bestreden beslissing. Dergelijk verweer is echter niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoeksters asielrelaas, te ontcrachten. Verzoeksters relaas is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Nepal, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt niet dat er in Nepal sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt in haar verzoekschrift geen concrete elementen bij die afbreuk doen aan deze vaststelling. Met haar algemene stelling dat er zich op dit ogenblik ernstige problemen voordoen in Nepal en er, zoals in de bestreden beslissing op grond van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier werd opgemerkt, nog steeds gewapende groeperingen actief zijn die geregeld gevechten voeren onder elkaar en met de Nepalese autoriteiten, toont verzoekster niet aan dat de situatie in haar land van herkomst van die aard is dat er sprake zou zijn van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van voormelde bepaling van de vreemdelingenwet. Wat betreft verzoeksters verwijzing naar het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken aangaande Nepal merkt de Raad op dat dit reisadvies bestemd is voor reislustige Belgen en niet te beschouwen is als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van asielaanvragen.

De door verzoekster als bijlage aan haar verzoekschrift gevoegde documenten wijzigen niets aan en vermogen op generlei wijze afbreuk te doen aan hetgeen voorafgaat. In zoverre de documenten betrekking hebben op haar identiteit, nationaliteit en verblijfplaats in Nepal, merkt de Raad op dat deze gegevens/zaken niet ter discussie staan. De stukken aangaande haar inburgerings- en arbeidsactiviteiten in België en een verklaring van een Belgische vriendin, hebben geen van allen betrekking op verzoeksters land van herkomst Nepal en/of de problemen die zij aldaar zou hebben gekend.

Bijgevolg lijkt verzoekster niet aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Nepal."

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Ten aanzien van de verzoekende partij is dit een onweerlegbaar vermoeden. Naar analogie met de (vaste) rechtspraak van de Raad van State inzake artikel 4, vierde lid van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State (RvS 16 juni 1998, nr. 74.288) mag ten aanzien van de niet verschijnende noch vertegenwoordigde verwerende partij worden aangenomen dat er het vermoeden geldt dat deze partij instemt met de vordering, maar dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er evenwel niet in alle omstandigheden toe gehouden is op dat vermoeden in te gaan. Dit zal met name niet het geval zijn wanneer hij tot de vaststelling komt dat de vordering duidelijk niet voldoet aan de ontvankelijkheids- of gegrondheidsvoorwaarden (zie G. DEBERSAQUES en F. DE BOCK, “Rechtsbescherming tegenover de overheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen”, Brussel, Vrije Universiteit Brussel, 2007, nr. 49).

1.4.1. *In casu* blijkt uit de bespreking hieronder dat aan de grondvoorwaarden niet is voldaan, omdat de verzoekende partij niet aantoonde dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Nepal.

1.4.2. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 16 januari 2014 opgenomen grond, verwijst de verzoekende partij naar haar verzoekschrift en voert zij aan dat de tegenstrijdigheden te wijten zijn aan het gebruik van een andere jaartelling in Nepal – 2066-2064 – wat geleid heeft tot verwarringen. Voorts verwijst de verzoekende partij naar het advies van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken waarin duidelijk wordt gesteld dat op diverse plaatsen schermutselingen plaatsvinden in Nepal tussen verschillende groepen. De verzoekende partij besluit dat aldus op basis daarvan de aanvraag opnieuw moet bekeken worden.

1.4.3. De Raad stelt vooreerst vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift niet heeft vermeld dat de tegenstrijdigheden te wijten zijn aan het gebruik van een andere jaartelling in Nepal. De verzoekende partij heeft de tegenstrijdigheden in het verzoekschrift zelfs in het geheel niet betwist. De Raad herhaalt dat door een verzoek tot horen in te dienen de verzoekende partij kenbaar maakt dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen gronden en dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. De verzoekende partij mag dus in het verzoek tot horen, en bij uitbreiding op de zitting, geen argumenten aanvoeren die niet gericht zijn tegen de in de beschikking opgenomen gronden. Overigens kan het gebruik van een andere jaartelling en kalender bezwaarlijk de tegenstrijdigheden verklaren. Verzoekende partij gaf bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat de verblijfplaats van haar echtgenoot onbekend was sinds 12/12/2066. Bij het Commissariaat-generaal stelde zij dat hij in de loop van de achtste maand 2064 of 2065 verdween en dat zij later vernam dat hij was overleden. Uit de door verzoekende partij neergelegde documenten blijkt echter dat haar echtgenoot stierf op 31 januari 2005 in zijn eigen woning. De Commissaris-generaal concludeerde derhalve terecht dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de beweerde omstandigheden van de verdwijning en overlijden van de echtgenoot van verzoekende partij. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gaf verzoekende partij een geheel andere versie van de aangehaalde problemen in vergelijking met haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. In de bestreden beslissing wordt derhalve terecht geconcludeerd dat deze vaststellingen, die naar het oordeel van de Raad niet kunnen verklaard worden door het gebruik van een andere jaartelling, op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekende partij ondergraven.

De Raad wijst er verder op dat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest van 30 januari 2014 heeft bepaald dat de uitdrukking “binnenlands gewapend conflict” betrekking heeft op een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het Hof bracht ook in herinnering dat een gewapend conflict slechts kan leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming als de mate van willekeurig geweld zo hoog is dat de verzoeker, louter door zijn aanwezigheid op het betrokken grondgebied, een reëel risico op ernstige en individuele bedreiging van zijn leven of zijn

persoon zou lopen (HvJ 30 januari 2014, C- 285/12, Diakité / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen).

Waar verzoekende partij verwijst naar een reisadvies van de Federale Overheid Buitenlandse zaken, dat een reisadvies is bestemd voor reislustige Belgen en niet te beschouwen is als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van asielaanvragen, toont zij echter niet aan dat burgers in Nepal op dit ogenblik een reëel risico lopen op ernstige schade in de vorm van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon ten gevolge van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zij weerlegt, noch ontkracht daarmee de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Zij toont daarmee ook niet aan dat de commissaris-generaal uit deze informatie de verkeerde conclusie heeft getrokken.

1.5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont de verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Nepal.

1.6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS, kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS